

век. Като Бог той стои над всичко в живота ѝ. В семейството ѝ момичетата ромки не се продават за пари. ТЯ им дава право и ги насърчава да търсят истински обичания мъж.

А някой знае ли как циганката страда, когато остане сама?!! Има ли някой, който да не е мечтал за силната циганска любов – предана и изпепеляваща?!!

Крайните чувства владеят ромите, особено жените, и ги тласкат към неразумни и недопустими за „белите хора“ постъпки. Някои не могат да си обяснят бита на циганите и затова не могат да ги разберат, да почувстват тяхната преданост и това, какви добри приятели могат да бъдат, ако им се довериш. Това е и моята майка – обича или мрази за цял живот, предпочита смъртта пред самотния живот.

Малко дарове дава Господ на човека и като че ли най-щедър е бил към циганите. Те са красиви, умеят да обичат, поставят любовта над всичко, защото тя е „надлогична“. И наистина няма по-голям дар от красотата, няма по-силно чувство от любовта.

През пролетта природата се събужда за нов живот, циганите също. Слънце, мирис на цветя, чуруликане на птици, красив полет на щъркели и хвърчащи във въздуха листенца от разцъфтели дървета. Усещам мириса на моя дом, мириса на канела, който излъчва моята майка. Притварям очи, за да си представя пъстротата, която ме заобикаля в моминската ми стая. И там някъде, в центъра на тази еуфория, сияе с лъчезарна усмивка лицето на моята майка.

Знаете ли вие на какви нежности и ласки е способна ТЯ! Не мога да си представя, че на света има нещо по-хубаво от НЕЯ, че някой може да обича и да брани детето си по нейния начин. Щастлив е моят баща, щастливи сме и ние – децата ѝ... Каквото и да кажа, както и да го кажа, ще бъде недостатъчно убедително и недостатъчно емоционално, за да изразя тази нежна милост, която пазя като птичка в сърцето си.

Схлупени къщурки, мръсни улици, дрипави деца, окъсани старци и пияни мъже – обикновено такава е представата за циганския бит. Аз искам да я разруша, като ви разкажа как изглежда моят роден дом, как изглеждат моите братя и сестри.

Ние не сме богати. Родителите ми намират винаги честен начин да оцелеем в този труден живот, като запазим достойнството си. Благодарение на твърдия характер и непреклонността на моята майка, фактите от действителността се приемат с истинското им измерение, а не се превръщат в непоправима драма.